

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Io. Freinshemii Commentarii in libros s̄uperstites Q. Curtii
Rvfi**

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 12

urn:nbn:de:bsz:31-103771

minum opera priuare, quam incauta credulitate illorum se fidei committere, qui suspecti esse
debebant. Guicciard. hist. lib. 4.

SERO SE PERIRE) Similiter Scipio apud Liuitum 28, 27, 9. Equidem si totum exercitum meum mortem milii optare crederem, hec statim ante oculos vestros
morerer &c. ad quem locum nos ex Isocrate, Cicerone, Seneca, Plutarcho, Cassio, aliisque plura. Gruterus ad ista Sueton. Calig. 56, 2. sponte se perituerum se & illis morte dignus videtur. Tiberius, qui inter initia imperii quoties casus ita tulisset precari solitus est,
tantum sibi vita & imperii tempus, quantum reip. conducere: postea quoque accusato Lentulo quasi vitae principis insidias strueret; vita se iam dignum amplius negavit, ubi
Lentulus quoque ipsi insensus esset. Dio lib. 57. Idem apud Tacit. 6, 2, 5. neque sibi vitam
tanum, si armis tegenda foret. Gelon comperta coniuratio armatus in concionem
ascendit, mox exutis armis, dedere se vitamque suam vniuersis dixit, occiderent, si ita
videretur. Ælian. hist. Var. 13, 37. Sic Eumenes apud Iustin. 14, 1, 12. salutem suam in
omnium potestate esse. Apud elegantissimum Barclaium Poliarchus de Archombroto:
Dignum se peiori calamitate fore, se de illius fide auderes dubitare. Dion apud Plutarch.
cap. 70. demonstrauit sepius cupere iam se subire mortem, ingulumque cuius prabere, si
ita viuendum fore sibi, ut non tantum ab inimicis, sed etiam ab amicis cauendum esset.

MILITES) Posset quidem abesse haec vocula, sed cum in omnibus libris
compareat, nec ledat sententiam, aut structuram verborum, quis spuriam cum Acidaliu
pronunciet?

5, 12, 1. **CONCEPERAT**) an ceperat? quomodo & alibi non semel
legitur.

5, 12, 4. **TRIGINTA MILLIA**) Totus igitur exercitus erat, ne
Græcis quidem exclusis 1, 8, 3. Quid si rescribamus tria millia, vt de Bactrianis intel-
ligatur. nam ceteros innocentes fuisse n. 6. & 7. probant. Sebilius. Cui ne adsentiar,
facit quod tota ista argumentatio concideret, qua Darium Curtius ostendit nonuisse
paucorum societatem amplecti, multo pluribus negligenter offendisse. Quod autem
triginta potius millia, quam triginta tria & trecentos nominauit (ad eum enim nume-
rum superiori loco relata ratio consurgit) more consueto auctorum fecit, qui rotundo
numero vi gaudent. Græcis autem exceptis tamen adhuc triginta millia barbarorum
rum fuisse, & supra ad 5, 8, 4. ostendimus, & hoc etiam loco adiuti euidenter confir-
mare possumus.

5, 12, 6. **MORE SOLITO**) Nec Parthis patrium, aut consuetum fuisse,
noctu pugnare, Plutarchus in Crasso cap. 57. tradit. Cuius locum huic nostro com-
parat Briffon. lib. 3. de regno Pers.

5, 12, 8. **VELUT A REGE**) Alii velut à rogo, quæ ego apta non
negem plane, neque eo minus à nasifulo aliquo interpolata constanter autem affir-
mare: De rogo sit aliquid, atque ipse scio, quid dici, qui interpretari, qui defendi pos-
sit: verum enim vero Curtius alter scripsit, ac vera lectio non diu quesita, feliciter in-
uenta nobis. Nam vel quoquis sacramenter contenderim rescribendum: vel à tergo.
Hæc Curtii mens, hic Darii affectus, qui abeunte amicum nec à tergo sustinebat in-
tueri. Sic Raderio probante Acidalius.

5, 12, 9. **ARMATIS**) Alii auctiores: tum vel cum armatis, forte non fru-
stra ibi inserta vocula, & potest fuisse res armatis.

NON HABEBANT) Quippe viles apud alios & contempti, quæ in-
ter ceteras causâ Cyrum mouit, ut ciui modi homines sibi fidissimos futuros crederet.
Si Xenophonti in lib. 7. m. d. fides habenda.

1.5. c. 12. n. 10. II. 16. 17. I9. 20. & c. 13. n. 1. 2. Comm. in Curtium.

5, 12, 10. *PEROSVS*) Simile illud Taciti 2, 31, 2. in extrema anxietudi-
ne Libonis, ipsi, quas in nouissimam voluptatem adhibuerat, epulis excruciatus.

5, 12, 11. *QVAM MEO*) Non audio Acidaliū, qui inserta vacula
malit, quam meum meo. Sane potuisset ita scribere Curtius, sed voluisse, quis monstreret?
& tamen sic concepta sententia Dario non indigna, ipsa autem structura verborum et
iam elegantior. At supra 3, 6, 6. de Alexandro sic locutus est, satius est alieno me mori
seclere quam meu meo? scilicet pro subiectae materiae ratione aliter ibi loqui non pote-
rat: que hic longe diuersa, aliam quoque sententiam postulauit. Sic Carthaginens-
es apud Florum 2, 15, 9. patrem suum malebant hostium manibus, quam suis exori.

5, 12, 16. *DEORVM*) Post hanc vocem intridunt libri ansiepsis, quod vi-
detur ex inepta glossa marginali, volentis explicare quid sint deorum honores, in tex-
tum irrupisse.

EXTERNA OPE) De huius quoque loci integritate multum dubito,
nec abest multum, quin mutuum pronunciem &c. Et tamen integer etiam videri
locus, si recte capias, possit. Non admodum externa ope, cuiusdam seclicet egebat, à suis
plane destitutus. Intra 6, 3, 13, regem suum etiam externa opis gentem. Acidaliū. Me-
lius tamen illud nulla externa ope, cum Berneggero retuleris ad espinus. Darius fuit
à seruis propriis captus, nulla externa ope admota, h.e. vt scribi non iuuarentur iube-
renturue ab hostibus.

5, 12, 17. *PECVNIA*) Strabo lib. 15. de thesauris Alex. Nonnulli omnia
rndique Ecbatana comparsata dicunt fuisse C & LXXX. millia talentorum. VIIII. millia vero,
qua cum Dario è Media fugiente exportata, ab iis directa fuerunt, qui eum necauerunt. Ar-
rianus 3, 4, 12. Darium Ecbatanis ad VII. M. talentum abstulisse scribit, vt ter horum ve-
rius narrat, nostra parum interest.

5, 12, 19. *NEMO ALIVS*) Tum enim facile est exercitu, vel regno,
potiri. Sic apud Appian. in Syriac. Antiochus in Ægyptum properat, & ἐγνωστος αρ-
χιτεχνης οὐ παρέσχει. Dicimus olim, DEO volente, ad ista Taciti 6, 34, 3. inanem mox
regiam Æta, vacuoque Colchos repetivit.

5, 12, 20. *AVREIS COMPEDIEVS*) Dio Chrysostomus oratione
vltima, & Iustini 5, 11, 4. narrant, huiusmodi vinculis oneratos etiam, à Cyro Afty-
gen, ab Artaxerxe Cyrum fratrem. Antonius quoque regem Armenie Ariauas den-
fraude deceperum, catenis; sed ne quid honori decesset, anres vinxit. vt Velleius 2, 82, 7. re-
fert. Popma. Vide etiam SchegkI-notam ad citatum Velleii locum, & de codem
Armeniae rege Dionem lib. 49. Sic apud Marcellin. 27, 26: Sapor Arfacem vinculum ca-
thenis argenteis, quod apud eos honoratis vanum suppliciorum assimilatur esse foliatum, exer-
minavit &c. Tertullian. de cultu seminarum 1, 6. respiciens ad Æthiopas Macrobios
Herodotis 2, 23. Apud barbaros quoddam, quia vernaculum est aurum & copiosum, auro
vinclis in ergastulis habent, & cunctis malis onerant, tanto locupletiores, quanto nocentiores.
Quem locum illustrat aliis ex Heliодori Æthiop. lib. 9. vbi de Theagene. & Plutarch.
Erotico cap. IX. De Dario & Iustinis 11, 15, 1. Sic in Appiani Mithridat. rex ille filium
cognominem vocatum ad se vinxit aureis compedibus, nec multo posse necuit. Adde
Dempsterum ad antiqu. Rosini 10, 29. Voss. ad Vellei. pag. 96. p.

PROCVL) Eundem nimirum ad finem, ne inde suspicio oriatur, regem.
eo curru vehi.

5, 13, 1. *PATEBAT*) Alii petebat. Forsan legend. parabat.

5, 13, 2. *TABAS*) Non ausim adfirmanti Radero credere, vere emer-
dere Glareanum Ragas: præterquam enim quod ea Mediae vrbs non Ragas nomi-
natur recto casu, sed Rhaga; etiam supra veri fidem non est, aliam ibi fuisse, Tabas. nec
sane.